

Důvodová zpráva

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

A. Obecná část

I. Závěrečná zpráva z hodnocení regulace dopadů (RIA)

1. Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

2. Důvod předložení

Původně bylo zamýšleno vypracovat návrh zcela nového zákona, který by nahradil stávající zákon o finanční kontrole ve veřejné správě. Tento záměr byl postupně obsažen v dokumentu „Analýza současného systému kontroly ve státní správě“ z roku 2005, na jejím základě pak v „Koncepci kontrolního systému v ČR se zaměřením na finanční kontrolu“, schválené usnesením vlády č. 1570 z prosince roku 2005 a dále v „Národní strategii na ochranu finančních zájmů ES v ČR“, schválené usnesením vlády č. 535 ze 14.5.2008. Konkrétně byl tento úkol Ministerstvu financí uložen „Akčním plánem plnění priorit a cílů Národní strategie na ochranu finančních zájmů ES v ČR“, který vláda schválila svým usnesením č. 1275 ze dne 15.10.2008. Podle plánu legislativních prací vlády na rok 2011 měl být návrh tohoto zákona předložen vládě do 31.3.2011. Návrh tohoto zákona byl vypracován, ale z důvodu nového úkolu přijatého vládou v oblasti boje proti korupci, navrhlo Ministerstvo financí změnu tohoto úkolu tak, aby byly zapracovány potřebné úpravy včetně protikorupčních opatření formou novely stávajícího zákona. Tato změna byla schválena usnesením vlády č. 284 ze dne 20. dubna 2011.

3. Zhodnocení platného právního stavu

Zákon o finanční kontrole, který nabyt účinnosti dne 1. ledna roku 2002, se postupem času stal neodmyslitelnou součástí nástrojů řízení veřejné správy. Jednotlivé systémy zákona se postupně vžily a jsou realizovány v celé veřejné správě. Během účinnosti tohoto zákona, vedle drobných změn vyvolaných změnami souvisejících zákonů, zákon prošel pouze několika významnějšími novelami, především novelou přijatou zákonem č. 123/2003 Sb., která upravovala zejména působnost některých subjektů a postavení interních auditorů.

Další významnější novelou je zákon č. 298/2007 Sb., který upravil zákon o finanční kontrole tak, aby bylo možno podle tohoto zákona kontrolovat i využití finančních prostředků Evropské unie v programovém období let 2006 až 2013. Jinak je zákon v podstatě po celé období realizován v základní nezměněné podobě a struktuře.

4. Identifikace problémů

Určitým nedostatkem však je skutečnost, že zákon je v některých případech nesystematicky uspořádán, a tím při výkladu jednotlivých ustanovení vznikají určité problémy.

Další problém spočívá ve skutečnosti, že některé povinnosti vedoucích zaměstnanců orgánů veřejné správy jsou stanoveny pouze ve vyhlášce č. 416/2004 Sb., kterou se zákon o finanční kontrole provádí.

Dosavadní znění zákona o finanční kontrole také nedostatečně řeší otázku pracovně právního postavení interních auditorů. Postavení těchto pracovníků vůči řídicím strukturám orgánů veřejné správy nevytváří dostatečné záruky pro jejich nezávislost.

Neméně závažnou skutečností je také to, že současný systém finanční kontroly není jednotný pro kontrolu národních a zahraničních prostředků. Kontrola finančních prostředků Evropské unie a ostatních veřejných prostředků vynakládaných v souvislosti s těmito finančními prostředky je uskutečňována formou auditu. Ostatní veřejné prostředky jsou však kontrolovány formou veřejnosprávní kontroly.

Odborná veřejnost také často upozorňuje na skutečnost, že stávající systém finanční kontroly je značně složitý a jeho aplikace pro malé orgány veřejné správy (malé obce, malé příspěvkové organizace a organizace zřízené na základě zákona) je organizačně a finančně náročná.

Kritizována je také nedostatečná koordinace kontrol vykonávaných jednotlivými příslušnými kontrolními orgány.

5. Návrh řešení

V souladu s evropskou dobrou praxí a s ohledem na předpokládaný efekt novely podle bodu 1.11 Strategie vlády v boji proti korupci, kterým je vytvoření právních předpokladů pro zkvalitnění kontroly finančního řízení jakožto prevence korupce, se navrhuje vytvořit dvoustupňový systém finanční kontroly ve veřejné správě České republiky.

V systému finanční kontroly ve veřejné správě dochází k důslednému rozdělení a oddělení kontrolních mechanismů jako nedílné součásti finančního řízení, zajišťovaných v odpovědnosti řídicích a výkonných struktur - tyto kontrolní mechanismy zákon nazývá veřejnosprávní kontrolou, od činnosti, jejímž smyslem je vyhodnocovat funkčnost a účinnost zavedených kontrolních mechanismů – tato činnost se podle zákona nazývá auditem ve veřejné správě.

Pro ověřování správnosti čerpání dalších zahraničních prostředků (např. Finanční mechanismy EHP/Norsko) bude Ministerstvo financí v roli auditního orgánu zajišťovat výkon auditu v souladu s mezinárodními auditními standardy, což podle platné právní úpravy nelze.

Předkládaná novela zákona o finanční kontrole reaguje na provedení potřebné změny a na výše uvedené problémy zejména tím, že:

- 1) Přearažením některých ustanovení do jiných částí zákon získává logickou a věcnou souvislost. Došlo k oddělení ustanovení obecných od ustanovení upravujících konkrétní činnosti kontrolních orgánů.
- 2) Došlo k zařazení některých ustanovení dosud obsažených v prováděcí vyhlášce přímo do zákona. Jedná se především o povinnosti a postupy vedoucích zaměstnanců orgánů veřejné správy při schvalování výdajů a příjmů těchto orgánů. Tím dojde k odstranění některých pochybností o závaznosti těchto ustanovení.
- 3) Zásadní změny jsou navrhovány v oblasti jmenování a odvolávání vedoucích útvarů interních auditů. Oproti dosavadní praxi, kdy je vedoucí těchto útvarů jmenován nebo odvoláván statutárním orgánem, je navrhováno, aby jmenování nebo odvolání z funkce mohlo být statutárním orgánem provedeno pouze po předchozím písemném schválení v zákoně výslovně uvedenými osobami nebo orgány. Tím dojde k posílení postavení útvarů interních auditů a zvýšení jejich nezávislosti na vedoucím orgánu veřejné správy.
- 4) Další zásadní navrhovanou změnou je zavedení auditu ve veřejné správě, obdobně jako při kontrole využívání finančních prostředků Evropské unie. Novela zdůrazňuje odpovědnost řídicích a výkonných struktur za výkon veřejnosprávní kontroly na rozdíl od výkonu auditu ve veřejné správě, kde je zdůrazněn požadavek na organizační oddělení výkonu auditu od těchto struktur se zdůrazněním postavení nezávislosti při výkonu tohoto auditu. Novela tím umožňuje přiblížení kontrolních mechanismů používaných při kontrole finančních prostředků Evropské unie a ostatních finančních prostředků. Při použití auditu se kontrolní proces zjednoduší a zlevní.
- 5) Navrhuje se rozšířit případy, kdy orgány veřejné správy mohou nahradit činnost interního auditu jinými opatřeními a omezuje se povinnost hlášení provedených kontrol. Tím dojde k zjednodušení a zlevnění kontrolní činnosti u malých orgánů veřejné správy.
- 6) Navrhuje se zjednodušení kontrolního mechanismu v rámci řídicí kontroly.
- 7) Navrhuje se zavést odpovědnost za správní delikty na úseku finanční kontroly.

6. Vyhodnocení přínosů a nákladů

- 1) Dojde ke sjednocení systému kontroly národních a zahraničních prostředků.
- 2) Dojde k posílení právní jistoty a nezávislosti postavení interních auditorů

3) Dojde ke zjednodušení a snížení nákladů na kontrolní činnosti u malých orgánů veřejné správy.

4) Dojde k požadovanému zesílení odpovědnosti řídicích struktur za řádné nakládání s veřejnými prostředky pod hrozbou sankcí za neplnění povinností stanovených zákonem.

5) Nedojde k žádnému zvýšení nákladů na výkon kontrolních činností, neboť zákon nepředpokládá zřízení žádných nových pracovních míst, pouze předpokládá přeskupení personální kapacity v rámci vnitřní organizační struktury pro výkon kontrolních a auditních činností dle potřeb orgánů veřejné správy, spočívající v přijetí příslušných organizačních opatření.

II.

Dopady navrhované právní úpravy na rovnost mužů a žen

Navrhovaná změna zákona o finanční kontrole nemá žádné dopady na rovnost mužů a žen.

III.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem ČR

Navrhovaná změna zákona o finanční kontrole není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.

IV.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána a slučitelnost s akty práva Evropské unie

Navrhovaná změna zákona o finanční kontrole není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána a je plně slučitelná s akty práva Evropské unie.

V.

Hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, podnikatelské prostředí, sociální a životní prostředí

Navrhovaná změna zákona o finanční kontrole nemá finanční dopad na čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu ani z ostatních veřejných rozpočtů. Návrhem novely nedochází

k rozšíření působnosti v oblasti výkonu finanční kontroly u orgánů veřejné správy, ani k rozšíření rozsahu výkonu finanční kontroly ve veřejné správě České republiky. Aplikace předkládaných změn bude v jednotlivých orgánech veřejné správy vyžadovat přijetí příslušných organizačních opatření v rámci vnitřní organizační struktury. Navrhovaná změna právní úpravy nebude mít negativní dopady na podnikatelské, sociální a životní prostředí.

B. Zvláštní část

Zvláštní část obsahuje vysvětlení pouze těch ustanovení zákona o finanční kontrole, u nichž je navrhována změna nebo doplnění.

K ČÁSTI PRVNÍ

Změna zákona o finanční kontrole

K bodu 1. § 2 písm. b) Vzhledem k tomu, že podle dalších ustanovení novely je zavedena možnost některých orgánů veřejné správy a dalších orgánů vykonávat i audit ve veřejné správě, bylo nutno rozšířit toto ustanovení o definici auditované osoby.

K bodu 2. § 2 písm. c) Vzhledem k tomu, že podle dalších ustanovení novely je zavedena možnost některých orgánů veřejné správy a dalších orgánů vykonávat i audit ve veřejné správě, bylo nutno rozšířit toto ustanovení o definici auditního orgánu.

K bodu 3. V § 2 ve vysvětlení pojmů došlo v písmeni d) k výslovnému učení vedoucího orgánu veřejné správy v regionální radě regionu soudržnosti.

K bodu 4. V pojmech u § 2 v písmeni l) došlo k přeformulování jeho textu na základě uplatněných připomínek.

K bodu 5. V § 2 byl zaveden nový pojem „trvalý záznam pro audit“ pro označení písemného (nebo v jiné formě zachovaného) průkazu skutečností dokumentujících průběh realizace operací včetně kontrolních mechanismů, ze kterých vychází auditní zjištění obsažené ve zprávě o auditu. Původně byl zvažován pojem „auditní stopa“, od kterého bylo pro řadu připomínek upuštěno.

K bodu 6. V § 2 byla z pojmů vypuštěna ustanovení písmen n) a o), která měla spíše metodický charakter.

K bodu 7. V § 3 došlo k novému vymezení systému finanční kontroly, kde zejména dosavadní ustanovení o finanční kontrole vykonávané podle mezinárodních smluv je nahrazeno ustanovením, které do systému finanční kontroly zavádí audit ve veřejné správě. V podstatě se

jedná o rozšíření využívání auditu mimo sféru kontroly využívání finančních prostředků Evropské unie do celé oblasti hospodaření s veřejnými prostředky. Definice auditu ve veřejné správě je uvedena v odstavci 3. Tento odstavec také obsahuje odkaz na nově formulované § 24 až 24 c, které specifikují působnost orgánů veřejné správy k výkonu auditu. Podstatné při tom je, že tento audit, na rozdíl od veřejnosprávní kontroly, mohou vykonávat pouze útvary funkčně a organizačně nezávislé na řídicích strukturách.

K bodu 8.

§ 3a - Jedná se o úpravu působnosti Ministerstva financí v koncepční, metodické a koordinační oblasti, která byla dosud částečně obsažena v ustanovení § 7. Nově stanoví jeho působnost k vytváření koncepce finanční kontroly a strategie jejího zavádění do praxe.

§ 3b – V tomto ustanovení jsou z původního § 23 přesunuta nově formulovaná ustanovení o spolupráci orgánů veřejné správy v oblasti finanční kontroly; v § 3d jsou nově formulovaná ustanovení o podávání zpráv o výsledcích finančních kontrol, původně obsažená v § 22.

V § 3e je doplněno ustanovení o oznamování závažných zjištění z vykonaných veřejnosprávních kontrol, obsažené původně v ustanoveních § 22, o oznamování závažných zjištění z vykonaných auditů.

K bodu 9. Toto ustanovení § 4 nově formuluje hlavní cíle finanční kontroly. Stanoví priority, které musí každý orgán veřejné správy splnit při plnění rozpočtu a hospodaření s veřejnými prostředky. Důraz je kladen na výkon veřejné správy v souladu se zásadou řádného finančního řízení a přiměřenosti. Další důležitou povinností každého orgánu veřejné správy je přijetí opatření k odstranění podmínek pro možnost vzniku korupčního jednání. Obsahuje rovněž nově požadavky na ochranu trvalého záznamu pro audit (viz bod 4 k § 2 o vysvětlení tohoto pojmu).

K bodu 10. Nově zařazené ustanovení § 4a zavádí povinnost každého orgánu veřejné správy dodržovat některé, zde uvedené zásady. Jedná se o zásadu řádného finančního řízení, která znamená, že hospodaření s veřejnými finančními prostředky musí být hospodárné, efektivní a účinné. Další zásadou je zásada přiměřenosti, která znamená, že výdaje vynaložené na kontrolní systém musí být úměrné výdajům na činnost konkrétního orgánu veřejné správy.

K bodu 11. V § 5 se upraveně stanoví jednoznačná odpovědnost vedoucích orgánů veřejné správy za vytvoření systému finanční kontroly, který zajistí vnitřní kontrolu orgánu veřejné správy, a v případě statutárního orgánu správce kapitoly státního rozpočtu a rozpočtu ÚSC také finanční kontrolu dalších orgánů veřejné správy ve své působnosti. Důležité je ustanovení, podle kterého mají vedoucí orgánů veřejné správy vycházet z mezinárodních standardů. Jsou zde vyjmenovány konkrétní postupy a zásady, které musí vedoucí orgánu veřejné správy dodržet. Nové je ustanovení, které ukládá vedoucím orgánů veřejné správy zajistit pro zaměstnance vykonávající finanční kontrolu prohlubování jejich kvalifikace. Je stanoven i konkrétní časový rozsah tohoto vzdělávání. Toto ustanovení bylo nově zařazeno na základě četných připomínek orgánů veřejné správy.

K bodům 12 až 15. V § 6 došlo k formulačně zpřesněným postupům kontrolních metod a postupů a k vypuštění nadbytečných ustanovení.

K bodu 16. Nové ustanovení § 6a bylo do novely zařazeno v souvislosti se zavedením auditu ve veřejné správě. Je převzato z vyhlášky č. 416/2004 Sb., a je dále doplněno o části pojednávající o nutnost brát při výkonu kontroly zřetel i na to, zda v činnostech auditovaného subjektu nejsou spatřována rizika možnosti vzniku korupčního jednání.

K bodu 17. Nově se v § 7 stanoví působnost Ministerstva financí a orgánů Finanční správy k výkonu veřejnosprávních kontrol.

K bodu 18. Stávající text § 8 je nahrazen novým, který v souladu s nadpisem stanoví působnost správců kapitol státního rozpočtu při výkonu veřejnosprávní kontroly.

K bodu 19. Ustanovení § 8a nově stanoví působnost poskytovatelů veřejné finanční podpory k výkonu veřejnosprávní kontroly. V případě, že je jednomu příjemci veřejné finanční podpory tato podpora poskytnuta z finančních prostředků státu a také z finančních prostředků územního samosprávného celku, může veřejnosprávní kontrolu vykonat každý z těchto orgánů veřejné správy jako poskytovatel této podpory.

K bodu 20 - 22. V § 9 je nově upravena působnost územních samosprávných celků, § 9a o působnosti kraje v oblasti zpravodajské povinnosti byl vypuštěn pro nadbytečnost a v § 10 je upraveně formulována působnost kraje při výkonu veřejnosprávní kontroly prostředků poskytovaných státem obcím.

K bodu 23. V § 11 jsou formulována společná ustanovení k působnosti všech kontrolních orgánů při výkonu veřejnosprávních kontrol. Ustanovení vymezuje předmět a rozsah těchto kontrol. Oproti stávající úpravě, která dělí veřejnosprávní kontrolu na předběžnou, průběžnou a následnou a v praxi způsobuje značné obtíže, se navrhuje rozdělit výkon veřejnosprávních kontrol na kontroly před platbou a po platbě. Veřejnosprávní kontrola před platbou zahrnuje 2 fáze – viz § 26 odst. 2 zákona. V první fázi zahrnuje kontrolní mechanismy realizované před uzavřením smlouvy nebo vydáním rozhodnutí o poskytnutí veřejných prostředků a ve druhé fázi kontrolní mechanismy zajišťované v průběhu realizace operace a prokazující oprávněnost poskytnutí veřejných prostředků v případě, kdy se veřejné prostředky (veřejná finanční podpora) poskytují až po realizaci akce (operace). § 11 odst. 3 upravuje předmět a rozsah veřejnosprávní kontroly vykonávané po platbě v případě, kdy se veřejné prostředky (veřejná finanční podpora) poskytují před realizací akce (operace). Veřejnosprávní kontroly podle § 11 odst. 1 až 3 se realizují ve formě 100% dokladových kontrol a ve formě kontrol na místě vykonávaných na základě výběru vzorků operací. § 11 odst. 4 a 5 upravuje předmět a rozsah veřejnosprávních kontrol vykonávaných orgány finanční správy na místě, a to z vlastního podnětu nebo z podnětu poskytovatelů veřejných finančních podpor.

K bodům 24 - 29 V těchto bodech jsou aktualizována, nebo z důvodu nadbytečnosti zrušena některá ustanovení §§ 13 až 23. Podstatná je změna v § 13, kde je vložen nový odstavec

o oprávnění kontrolního orgánu vyžádat si při výkonu veřejnoprávní kontroly účetní záznamy z centrálního systému účetních informací státu.

K bodu 30. Nově je upravena ČÁST TŘETÍ, která upravuje výkon auditu orgány veřejné správy. V Hlavě I v § 24 stanovuje působnost Ministerstva financí k výkonu auditu u vyjmenovaných orgánů veřejné správy, v § 24a pak působnost správců kapitol, v § 24b působnost územních samosprávných celků a v § 24c působnost poskytovatelů veřejné finanční podpory. V § 24d jsou upravena společná ustanovení k působnosti všech auditních orgánů, vymezujících zejména předmět a zaměření auditů. Hlava II v § 24e vymezuje procesní pravidla pro výkon auditu s odkázáním na Rámec profesní praxe interního auditu a mezinárodní auditní standardy ISA a vyloučení použití některých procesních pravidel tohoto zákona a zákona o státní kontrole při výkonu auditu.

K bodům 31 až 34. Upřesňují a aktualizují se některá ustanovení v § 25.

K bodům 35 a 36. Je navrženo upřesnění názvu ustanovení § 26 tak, aby odpovídal obsahu. Podobně jako stávající text, určují se zaměstnanci orgánu veřejné správy, kteří zajišťují výkon řídicí kontroly. Stanoví se jejich povinnosti při této kontrole a další podmínky pro správný výkon kontroly hospodaření s veřejnými prostředky. Výkon řídicí kontroly je svěřen určeným zaměstnancům orgánů veřejné správy, kteří vykonávají funkci příkazce operace, kterým je vedoucí orgánu veřejné správy nebo jím určený zaměstnanec, správci rozpočtu nebo další

pověřený zaměstnanec a hlavní účetní nebo další pověřený zaměstnanec. Toto ustanovení zároveň stanoví podmínky pro možnost sloučení výše uvedených funkcí. Dále stanoví podrobné podmínky pro činnost těchto zaměstnanců v procesu řídicí kontroly. Další doplněná ustanovení jsou (s úpravami) převzata z vyhlášky Ministerstva financí č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon finanční kontrole. Oproti stávajícímu stavu není upravena následná řídicí kontrola.

§ 26a. Toto ustanovení upravuje předběžnou řídicí kontrolu před vznikem nároku orgánu veřejné správy. Tuto kontrolu zajišťuje příkazce operace. Určuje se také rozsah vykonávané kontroly.

§ 26b. Toto ustanovení upravuje předběžnou řídicí kontrolu po vzniku nároku. Tuto kontrolu zajišťují příkazce operace a hlavní účetní. Stanoví se také rozsah vykonávané kontroly a formální náležitosti dokumentů, které provedení kontroly osvědčují.

§ 26c. Toto ustanovení upravuje předběžnou řídicí kontrolu před vznikem závazku. Tuto kontrolu zajišťuje příkazce operace a správce rozpočtu. Stanoví se také jednotlivé skutečnosti, které ověřuje příkazce operace nebo správce rozpočtu a další podrobnosti schvalovacího procesu.

§ 26d. Toto ustanovení upravuje předběžnou řídicí kontrolu po vzniku závazku. Tuto kontrolu zajišťuje příkazce operace a hlavní účetní. Určuje se také rozsah kontroly vykonávané těmito zaměstnanci. Toto ustanovení dále obsahuje postup těchto zaměstnanců v případě, že v průběhu kontroly zjistí nedostatky.

§ 26e. Toto ustanovení umožňuje zajištění předběžné řídicí kontroly prostřednictvím IT systémů. Zákon umožňuje výkon předběžné řídicí kontroly dvěma způsoby, a to písemně nebo elektronicky. V případě elektronického způsobu stanoví povinnost vedoucího orgánu veřejné

správy tuto oblast upravit vnitřním předpisem. Jedná se zejména o podmínky použití elektronického podpisu na dokladech osvědčujících vykonání řídicí kontroly.

K bodu 37. Nově formulované ustanovení § 27 řeší zabezpečování průběžné řídicí kontroly. Tuto kontrolu jsou povinni zajistit ve své odpovědnosti příkazci operací, správci rozpočtů a hlavní účetní. Tato kontrola probíhá v období od vzniku nároku nebo závazku orgánu veřejné správy až do dokončení konkrétní operace. Zároveň se stanoví, že osoby odpovědné za tuto kontrolu jsou povinny stanovit postupy pro ověřování skutečností v tomto ustanovení taktéž uvedené.

K bodu 38. Z důvodu řady připomínek na odlišnost a specifičnost postupů při správě rozpočtových kapitol Všeobecné pokladní správy, Státního dluhu, Operací státních finančních aktiv, při převodech prostředků z Národního fondu a Fondu privatizace, bylo vloženo nové ustanovení § 27a, které umožňuje úpravu řídicí kontroly u správy těchto kapitol vnitřním předpisem za respektování základních zásad a principů stanovených částí I. zákona.

K bodu 39. Stávající ustanovení § 28 odstavce 4 je vypuštěno pro nadbytečnost.

K bodům 40 až 50. V jednotlivých ustanoveních § 29 se upřesňují povinnosti, upravující jmenování a odvolávání vedoucích útvarů interních auditů v orgánech veřejné správy. Zejména je upraveno schvalování těchto změn příslušnými osobami v písemné formě.

K bodu 51. § 29, upravující způsoby jmenování a odvolávání vedoucích útvarů interních auditů se doplňuje o nové odstavce, kde stejné povinnosti (předchozího odstavce) jsou stanoveny i pro dosud v zákoně chybějící orgány veřejné správy (např. regionální rady regionů soudržnosti a další).

K bodu 52. § 29 je doplňován o nová ustanovení, v nichž se výslovně stanoví důvody, kdy vedoucí útvaru interního auditu může být ze své funkce odvolán.

K bodům 53 - 58. V § 29 jsou odstavce 7 a 8 upraveny v souvislosti se zavedením auditu ve veřejné správě. Výslovně se stanoví, že výkon auditu není v rozporu s nezávislým plněním úkolů interního auditu. Toto ustanovení je v souladu s předpokladem, že správci kapitol státního rozpočtu a územní samosprávné celky svěří výkon auditu dle působnosti §§ 24a až 24c útvarům interního auditu.

K bodům 59- 60. V § 30 odst. 3 je obsah ročního plánu interního auditu doplněn o plán zvyšování odbornosti interních auditorů a text odstavců 3 a 4 je srozumitelněji upraven.

K bodu 61. V § 30 odstavci 4 je doplněn text se zdůrazněním odpovědnosti vedoucích zaměstnanců za vyhodnocování rizik s určením četnosti tohoto vyhodnocování a je stanoveno východisko pro vyhodnocení rizik spočívající v jejich analýze.

K bodu 62. V § 30 odst. 6 jsou případy, kdy je možno operativně zařadit výkon konkrétního auditu mimo schválený roční plán, rozšířeny o možnost jeho operativního zařazení i z vlastního podnětu vedoucího útvaru interního auditu. Toto opatření má za cíl zvýšit oprávnění vedoucích útvarů interních auditů.

K bodu 63. Úprava v § 31 odstavci 5 se týká správné odvolávky v důsledku provedených změn.

K bodu 64. Navrhuje se zařazení nové ČÁSTI PÁTÉ upravující správní delikty na úseku finanční kontroly. Zavádí se odpovědnost za přestupky směřující proti složkám systému finanční kontroly. Došlo také k začlenění tzv. pořádkových deliktů do části upravující společně všechny správní delikty na úseku finanční kontroly. Odlišně od zákona o přestupcích se stanoví určité instituty týkající se řízení o přestupku. Pro výklad a aplikaci bude vydána upřesňující metodika.

§ 31a až § 31c. Stanoví se přestupky v oblasti řídicí kontroly. Tímto způsobem je chráněn výkon předběžné řídicí kontroly před vznikem a po vzniku závazku a průběžné řídicí kontroly.

§ 31d. Postihuje se jednání nadřízeného vedoucího zaměstnance, které spočívá v ukládání pracovních úkolů, organizování, řízení a kontrolování práce podřízených zaměstnanců takovým způsobem, že by byl ohrožen výkon finanční kontroly (§ 3 odst. 1).

§ 31e. Tímto ustanovením se postihuje zejména jednání spočívající v tzv. mobbingu nebo bossingu. Pachatelem však může být každá osoba, která by zaměstnance auditu nebo interního auditu psychicky pronásledovala nebo šikanovala v souvislosti s jeho auditními povinnostmi podle zákona o finanční kontrole.

§ 31f. Oproti zákonu o přestupcích je rozšířen okruh subjektů, které musí oznámit přestupky, o nichž se dozví.

§ 31g. Oproti zákonu o přestupcích je rozšířen okruh podkladů pro zahájení řízení o přestupku.

§ 31h. Odlišně od zákona o přestupcích je stanovena příslušnost pro projednání přestupku.

Ve variantě I. se místní příslušnost řídí se místem sídla orgánu veřejné správy, u něhož byl pachatel přestupku v pracovněprávním nebo obdobném poměru v době spáchání přestupku. Přestupek projednávají v prvním stupni finanční úřady. Ve variantě II. je projednávání přestupků svěřeno kontrolním nebo auditním orgánům, které přestupek zjistily v rámci výkonu své kontrolní nebo auditní činnosti. Pakliže však nejde o přestupek, který byl zjištěn při veřejnosprávní kontrole nebo auditu, projedná ho Ministerstvo financí, které je zároveň odvolacím správním orgánem.

§ 31i. Text byl přemístěn z části druhé a upraven tak, aby nedocházelo ke zmnožování pořádkových pokut.

§ 31j a § 31k. Text byl přemístěn z části druhé a upraven.

§ 31l. Pokuta je příjmem rozpočtu konkrétního orgánu, který tuto pokutu uložil. Ten pokutu také vybírá. Pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou příjmem rozpočtu obce.

K bodům 65 - 72. Jsou upřesněny texty §§ 32 a 33 v důsledku změn provedených novelou a z téhož důvodu jsou zrušeny nebo upraveny poznámky pod čarou č. 7, 9, 13, 23, 29 a 30.

K ČÁSTI DRUHÉ

Změna školského zákona.

K bodům 1 a 2 Podle dosavadního znění zákona o finanční kontrole vykonává veřejnosprávní kontrolu ve školských zařízeních školní inspekce. Navržená změna vyplývá z toho, že této instituci náleží především dohled nad odbornou stránkou vyučovacího procesu. Kontrolu hospodaření školských zařízení mohou vykonávat jiné orgány státní správy, které mají všechny odborné předpoklady k této činnosti.

K ČÁSTI TŘETÍ

Účinnost

Nabytí účinnosti novely se navrhuje od 1. ledna 2012.